

טייטל, שטרנהל וברית הקיצוניים

פרופ' זאב שטרנהל מאשים את סביבתו של ה"מחבל היהודי", ג'ק טייטל, במעשיו. מהתרומה שלו עצמו לאלומות הוא מעדיף להתעלם

נתנאל אלישיב | 10/4/2013 1:57

תגיות: ג'ק טייטל, זאב שטרנהל

בשעה טובה שלח בית המשפט את הרוצח יעקב ג'ק טייטל לשני מאסרי עולם. טייטל רצח בדם קר את סמיר אכרם בלביסי, נהג הסעות, שהיה אמור להיות בן גילי היום אלמלא נרצח, ואת רועה הצאן עיסא ג'אברין. הוא הניח מטען חבלה בפתח ביתו של פרופ' זאב שטרנהל, ממנו נחלץ שטרנהל, למרבה המזל, בפציעה קלה ברגליו בלבד.

עם מתן גזר הדין, שטרנהל לא התאפק, ואמר, באופן צפוי למי שעוקב אחר האיש, שטייטל הוא "תוצר של הסביבה שלו". הואיל ואני מתגורר במרחק של כשלושה קילומטרים טייטל, אני מבין שאני עונה להגדרה "הסביבה שלו", ועל כן מוצא לנכון להגיב על דבריו של שטרנהל.

יעקב ג'ק טייטל מחוץ לאולם בית המשפט המחוזי בירושלים צילום: פלאש 90

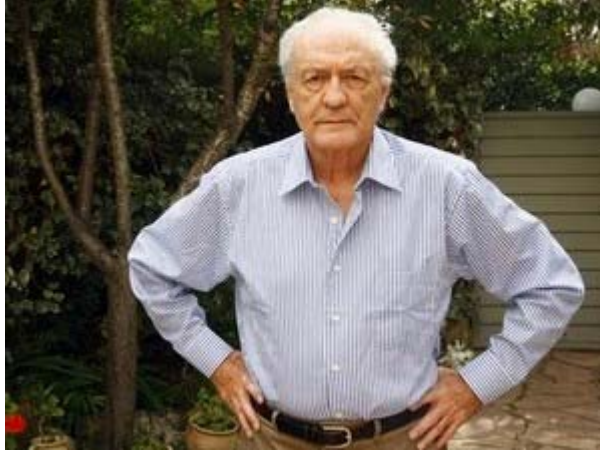
לפני כמה שנים התגלה ביישוב שלנו מטען חבלה ליד נקודת המשטרה, שממוקמת בקצה הרחוב שלי, במקום שבו מסתובבים גברים, נשים וטף. למזלנו, המטען זוהה מבעוד מועד ופורק ללא נפגעים. לימים התברר שהמטורף שהניח שם את המטען היה ג'ק טייטל. יוצא, אם כן, שגם אני ושכניי, אזרחים שומרי חוק, משרתים בצה"ל ומשלמי מסים, יכולנו להיפגע מידי של טייטל, ועם זאת, לאחר הרשתתו אנו מואשמים בכך שהוא תוצר שלנו.

אז באו נשים את הדברים על השולחן: יש בעיה חמורה של אלימות והפרת חוק בשולי הימין. כתבתי על כך לא אחת, ללא מורא. ה"עשבים השוטים" של פעם כבר גדלו ונעשו לערוגות מטופחות, גם הודות לאזלת היד שמערכת אכיפת החוק מגלה בהתמודדות עם התופעה. אולם בקצה השני, יש בעיה לא פחות חמורה, בעיה שתחילתה בהסתה נגד מדינת ישראל והוצאת דיבתה רעה בעולם, המשכה ברדיפת חיילי צה"ל וסופה בהסתה של ממש לאלימות ולטרור.

מעולם לא הבעתי תמיכה באלימות, לא כלפי יהודים ולא כלפי ערבים, מעולם לא גיליתי הבנה כלפיה. לצערי הרב, לא ניתן לומר זאת על זאב שטרנהל, אשר כתב בעבר ש"לרבים בישראל אין ספק בדבר לגיטימיות ההתנגדות המזוינת בשטחים", כלומר לגיטימיות הרצח שלי ושל שכניי. בשבוע שעבר הצטרפה למחנה עידוד האלימות והטרור כתבת "הארץ", עמירה הס, שפרסמה טור המעודד זריקת אבנים על חיילי צה"ל, "כפשוט וכדרש" כלשוונה. הס אינה תמימה, היא יודעת שאבנים הורגות.

לוקים בעיוורון

אנשים בימין הקיצוני אוהבים להכליל ולומר שכל השמאל הוא פוסט-ציוני ומעודד טרור. אנשים בשמאל הקיצוני אוהבים להכליל ולומר שכל הימין הוא אלים וכובש וגזען. המשותף לשני הקצוות הללו הוא שהם לוקים בעיוורון, המונע מהם לראות כמה הם דומים זה לזה. במקום לחלק את הציבור לימניים ולשמאלנים, נכון יותר לחלק אותו לקיצוניים ולמתונים. המתונים הם קבוצת הרוב, המבינה שגם אם יש בתוכנו מחלוקות כאלו ואחרות, המשותף רב מהמפריד, וגם בעלי הדעה הנגדית הם אנשים הגונים החפצים בטובת המדינה, במוסר וביושר. הקיצוניים הם מיעוט, המייחסים לבני הדעה ההפוכה משלהם כוונות זדון, מטפחים פנטזיות אלימות נגד יריבים פוליטיים ושוללים מהם את אנושיותם. הם אלה שהופכים את

פרופסור זאב שטרנהל בביתו צילום: פלאש 90

המרחב הציבורי של מדינת ישראל למקום לא נעים במיוחד. בקצה הסקאלה של מחנה הקיצוניים – אליו בחרו שטרנהל והס להשתייך – מעודדים טרור, ובקצה של הקצה ניצבים טיפוסים כמו טייטל.

אם אתם רואים בימים האחרונים הרבה חובשי כיפה עם זיפים על הפנים, זה בגלל האבלות על מותם של תלמידי רבי עקיבא, שלא נהגו כבוד זה בזה. לכאורה היו בתולדות עם ישראל אסונות כבדים מזה, אולם חכמי ישראל מצאו צורך לתקן דווקא על כך מנהג אבלות, כי הם הבינו שהזלזול, ההכללה והשנאה כלפי יריבים אידיאולוגיים הם בעיה עמוקה בעם היהודי, והם אף השורש לפורענויות רבות.

אני קורא לשטרנהל: במקום לנצל את גזר הדין הזה כדי להכליל ולהסית, נצל אותו כדי להתנער מן התמיכה המשתמעת מדברייך באלימות ובטרור, גם ב"שטחים". כך נוכל להמשיך את הוויכוח בינינו מתוך אנושיות, ישרות וכבוד הדדי, כך נבודד את הקיצוניים, מימין ומשמאל, המאיימים להטביע את כלנו בים של שנאת חינם.

היכנסו לעמוד הפייסבוק החדש של מעריב

רוצה לקבל את כל המבזקים של **פזח מעריב** לסלולרי שלך? לחץ כאן